

Volwasseneneducatie in de 21ste eeuw

Hans Hoes

In februari meldde de minister de Tweede Kamer geen wijziging in de wetgeving VE meer aan te brengen. De conclusies van het overleg met de contactgemeenten over de toekomst van VE zijn besproken met de andere stakeholders op dit dossier. Dat heeft geleid tot de *bijgevoegde brief* die naar de minister, de informateur en de Tweede Kamer is gestuurd.

Regioplan en OCW leggen inmiddels de laatste hand aan de evaluatie van de wetwijzigingen 2015. Minister Bussemaker heeft al aangegeven het vervolg aan haar opvolger over te laten. Wat moeten we die meegeven?

De (concept)evaluatie laat zien dat er grote regionale verschillen zijn. Zowel wat betreft de inzet van formele en (non)formele educatie, maar ook over de samenwerking in de arbeidsmarktregio's wordt zeer verdeeld gedacht. Wel is er eensgezindheid over het verruimen van de bestedingsmogelijkheden en ook wenst een grote meerderheid dat het budget (in ieder geval voorlopig) geoormerkt blijft. Toen het (bij de voorbereiding van de wetwijziging) eind 2013 budgettair niet wijs bleek om per 2015 het VE budget in één keer toe te voegen aan het gemeentefonds en verplichte besteding bij de ROC's direct en volledig af te schaffen, is gekozen voor een geleidelijke ombouw, regionale inzet via de arbeidsmarktregio's alsmede het bevorderen van aansluiting bij het sociaal domein. Inmiddels lijkt dat 'nieuw' rijksbeleid en worden gemeenten/regio's daarop geëvalueerd. De gemeenten/regio's zijn verdeeld. Wat moet je daarmee op rijksniveau?

Dit dossier roept bij mij herinneringen op aan het SUWI dossier. Het parlementair onderzoek naar de Sociale Zekerheid (commissie Buurmeijer in 1992) leidde via de SWI (=Samenwerking Werk en Inkomen) tot de 130 CWI's die in 2002 op grond van de SUWI wetgeving ontstonden. Inmiddels is dat aantal fors teruggebracht en zijn de werkzaamheden (deels) weer teruggegaan naar de

oorspronkelijke uitvoerders (gemeenten en UWV). Ik ben van 1996 tot 2009 lokaal en regionaal bij dat dossier betrokken geweest. Vanuit vele gemeenten was er grote weerstand tegen het (regionaal) inzetten van CWI medewerkers bij de bijstand intake. Het heeft geholpen dat het Rijk (via wetgeving) grenzen gesteld heeft. Vastlegde wie welke taak zou vervullen, hoeveel CWI's er zouden zijn en hoe regio's werden ingedeeld. Niet alle gemeenten zijn/waren er gelukkig mee, maar het schiep wel duidelijkheid. Wat betreft de nieuwe VE regelgeving lijkt het daarom noodzakelijk dat het Rijk (na overleg en afstemming met de gemeenten en de andere stakeholders) beslissingen neemt. Alleen op die wijze (zie onze brief van 10-06-2017) is het mogelijk volwasseneneducatie in de 21ste eeuw een volwaardige plek in de Nederlandse samenleving te geven.